

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับหว่านน้ำตาของความรู้แล้ว หยดหนึ่งของหว่านน้ำตา คือ “มานมานะภาพ” จงให้ยาชูกำลังนี้แก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ
- คำถาม:** อะไรคือการต้อนรับด้วยความยินดีและความผาสุก อะไรคือการยินดีต้อนรับทางจิตวิญญาณที่ลูกต้องมอบให้กับทุกคน
- คำตอบ:** การให้คำแนะนำของพ่อกับแต่ละคนนั้น คือ ความผาสุกและการต้อนรับด้วยความยินดี ลูกต้องป้อนยาชูกำลังของความสุขให้แก่ทุกคนตามศรัทธา จงให้ยาบำรุงชีวิตแห่งการหลุดพ้นที่ลูกได้รับจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดแก่ทุกคน จงอยู่ในความสุขเหนือสัมผัส และให้อาหารบำรุงของความรู้และโยคะชั้นหนึ่งแก่ทุกคน นี่คือการต้อนรับชั้นสูงที่สุด

โอม ซานติ พ่อทางจิต ผู้ที่ให้ตาที่สามของความรู้แก่ลูกๆ นั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกทางจิต ไม่มีใคร นอกจากพ่อที่จะให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกๆ ได้ ในเวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลาลูกรู้ว่า โลกเก่านี้กำลังจะเปลี่ยน ผู้คนที่นาสสารไม่รู้จักรักผู้ที่จะเปลี่ยนสิ่งนั้นหรือไม่ว่าท่านจะเปลี่ยนสิ่งนั้นอย่างไร เพราะพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลาลูกได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่ทำให้ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก นี่คือ หว่านน้ำตาแห่งความรู้ แม้เพียงหยดหนึ่งของหว่านน้ำตาก็ยังหวานมาก ความรู้มีเพียงแค่คำเดียว คือ “มานมานะภาพ” เป็นสิ่งที่หวานที่สุด จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อกำลังแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขให้แก่ลูกๆ พ่อมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูกๆ ดังนั้นลูกจึงควรมีความสุขอย่างมากมาย มีคำกล่าวว่า ไม่มียาชูกำลังใดเหมือนความสุข ราวกับว่าสิ่งนี้เป็นยาชูกำลังสำหรับผู้ที่คงอยู่อย่างมีความสุขและความเปลิดเปล็นอยู่เสมอ นี่คือ ยาชูกำลังที่ทรงพลังสำหรับการอยู่ในความสุขเปลิดเปล็นถึง 21 ชาติเกิด จงให้ยาชูกำลังนี้แก่กันและกันอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องต้อนรับกันด้วยยาชูกำลังนี้ ไม่มีมนุษย์คนใดให้การต้อนรับเช่นนั้นแก่กันได้ ลูกให้การต้อนรับทางจิตวิญญาณแก่ทุกคนบนพื้นฐานของศรัทธา การให้คำแนะนำของพ่อแก่บางคนนั้น ก็ยังเป็นสภาพของความผาสุกที่แท้จริงอีกด้วย ลูกที่แสนหวานรู้ว่า ลูกกำลังได้รับยาชูกำลังของการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ในยุคทอง บาร์ตเคยหลุดพ้นในชีวิต เคยบริสุทธิ์ พ่อให้ยาชูกำลังที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งมาก เหตุนี้เองจึงมีเพลงว่า หากท่านอยากรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี ยาชูกำลังของความรู้และโยคะนี้ชั้นหนึ่งและมหัศจรรย์ ศัลยแพทย์ทางจิตผู้เดียวนี้เท่านั้นที่มียาชูกำลังนี้ คนอื่นๆ ไม่รู้จักยาชูกำลังนี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาของขวัญมามอบให้กับลูกๆ ของขวัญแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนี้คงอยู่กับพ่อ พ่อคือ ผู้ที่มาให้สิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ ทุกวงจร จากนั้นราวกับขโมยสิ่งเหล่านี้ไป ดังนั้นปรอทความสุขภายในของลูกควรขึ้นสูงเพียงใดเล่า! ลูกรู้ว่า พ่อ ครู และสัทครูที่แท้จริงผู้เดียวนี้เท่านั้นที่จะพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกได้รับอาณาจักรของโลกจากพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ “ชีวิตนักเรียนของพระเจ้ามันดีที่สุดใน” คำพูดนี้ใช้กับเวลานี้ ในโลกใหม่เช่นกัน ลูกจะฉลองอยู่ในความสุขอย่างต่อเนื่อง ผู้คนของโลกไม่รู้ว่า ความสุขที่แท้จริงลูกฉลองเมื่อใด มนุษย์ไม่มีความรู้เกี่ยวกับยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงฉลองสิ่งนั้นที่น้อยอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามโลกเก่าที่ตโมประธานนี้จะได้รับความสุขจากที่ใดเล่า ผู้คนที่นี้ร้องเรียกอยู่ในความทุกข์ระทมอย่างต่อเนื่อง นี่คือ โลกแห่งความทุกข์เช่นนั้น พ่อแสดงให้เห็นหนทางที่ง่ายดายมาก จงอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว จงจดจำพ่อขณะอยู่ในธุรกิจของลูก มีคนรักและผู้เป็นที่รัก พวกเขาจดจำกันอยู่เรื่อยๆ คนนั้นคือผู้เป็นที่รักของเขา และเขาคือคนรักของเธอ อย่างไรก็ตาม ที่นี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกคือคนรักของผู้เป็นที่รักชาติแล้วชาติเล่า พ่อไม่ใช่คนรักของลูก ลูกจดจำผู้เป็นที่รักนั้น เพื่อที่จะเรียกท่านมาที่นี้ ลูกเรียกหาท่านมากขึ้นเมื่อมีความทุกข์มากมาย เหตุนี้เองจึงจดจำกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อมีความทุกข์และไม่มีใครจดจำท่านเมื่อมีความสุข เวลานั้นพ่อคือ ผู้ทรงอำนาจ ในแต่ละวันที่ผ่านไป มายาก็ยังจะกลายเป็นผู้ทรงอำนาจที่ตโมประธานอีกด้วย ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานั้นจงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้พิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูกและพร้อมกันนี้ จงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง แล้วลูกจะกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ประเด็นหลักในการศึกษาคือ การจดจำระลึกถึง ลูกต้องจดจำพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดด้วยความรักและเสนหาอย่างมากมาย พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองลูกจึงต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปจากหลายชาติเกิดของลูกจะถูกปลดปล่อย พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีริษยาอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น เวลานั้น

จงจดจำพอแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาแล้วในเวลานี้ แน่หนอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อคือ ผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข แน่หนอนว่ายุคทองเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นทุกคนจึงมีความสุขที่นั่น เวลานี้ พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า ลูกๆ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้คือ ยุคบรรจบพบกัน คนพายเรือกำลังพาลูกออกจากฝั่งนี้ข้ามไปยังอีกฝั่งหนึ่ง ไม่ได้มีเรือเพียงลำเดียวเท่านั้น ทั้งโลกเป็นเหมือนเรือขนาดใหญ่ ท่านพาเรือนั้นข้ามฝั่ง ลูกที่สุดแสนหวานควรมีความสุขอย่างมาก สำหรับลูกแล้ว ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข ว้าว! พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนเรา! ลูกไม่เคยได้ยินสิ่งนี้หรือเคยศึกษาสิ่งนี้มาก่อน พระเจ้าพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกๆ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ทางจิต ดังนั้นลูกจึงควรศึกษาสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ ลูกควรศึกษาและซึมซับอย่างเต็มที่เช่นกัน แต่กระนั้นทุกคนก็ยังศึกษาต่างลำดับกันอยู่เสมอ ลูกควรมองดูตนเองว่า ฉันคือ ผู้ที่เรียนเก่งที่สุด ปานกลางหรืออ่อนสุด พ่อพูดว่า จงตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีค่าควรแก่การรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงหรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้ทางจิตหรือไม่ พ่อพูดว่า โอ้ ลูกๆ จงมาเป็นผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้และทำตามพ่อ พ่อมาเพื่องานรับใช้ พ่อทำงานรับใช้ทุกวัน เหตุนี้เองพ่อจึงใช้พาหนะของผู้อื่น เมื่อพาหนะของผู้อื่นล้มป่วย พ่อจึงนั่งอยู่ในผู้อื่นและเขียนมุรลิตี เมื่อพ่อไม่อาจพูดผ่านปากได้ พ่อจึงเขียนมุรลิตีแทนเพื่อที่ลูกๆ จะได้ไม่ขาดมุรลิตี ดังนั้นพ่อจึงอยู่ในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน นี่คือการงานรับใช้ทางจิต พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่า ลูกๆ ควรยุ่งอยู่กับงานรับใช้ของพ่อเช่นกัน ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พ่อ นายของทั้งโลกได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีคือ มหาวิระ ลูกได้เห็นกันแล้วว่า มหาวิระคือผู้ที่ทำตามคำสั่งของบาบา คำสั่งของพ่อคือ จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องชายกัน จงลืมหุ่นร่างกาย บาบาไม่ได้มองเห็นร่างกายเช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่างไรก็ตาม มีความรู้ว่า ดวงวิญญาณพูดไม่ได้หากไม่มีร่างกาย พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายเท่านั้นเขาจึงจะศึกษาเล่าเรียนได้ บาบาที่นั่งอยู่ที่นี้ (กึ่งกลางหน้าผาก) นี่คือ บังลังก์อมตะ ดวงวิญญาณคือ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กหรือใหญ่กว่ากัน กึ่งกลางหน้าผากคือ บัลลังก์ของแต่ละดวงวิญญาณ ร่างกายของทุกคนแตกต่างกันไป บัลลังก์อมตะของบางคนเป็นบัลลังก์ของผู้ชาย ของผู้หญิงหรือของเด็ก พ่อนั่งอยู่ที่นี้และสอนการฝึกฝนทางจิตให้แก่ลูกๆ เมื่อลูกพูดกับบางคน ก่อนอื่น จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องชายผู้นี้ จงให้สาสน์ของพ่อเพื่อที่จะจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึง สิ่งเจือปนจะถูกขจัดทิ้งไป เมื่อมีสิ่งเจือปนปะปนอยู่กับทองคำ คุณค่าของทองคำจะลดลง เมื่อสิ่งเจือปนเข้าไปอยู่ภายในลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกจะกลายเป็นผู้ที่ไร้ค่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง เวลานี้ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้แล้ว จงมองที่พี่น้องชายของลูกด้วยดวงตานี้ ด้วยการมีสายตาของความเป็นพี่น้องชายกัน อวัยวะสัมผัสของลูกก็จะได้ไม่ชุกช่น ถ้าลูกต้องการรับสิทธิ์ในโซโคอาณาจักรของลูกและมาเป็นนายของโลก จงเพียรพยายาม คิดว่าทุกคนเป็นพี่น้องชายของลูกและให้ทานความรู้แก่พวกเขา แล้วนิสัยนี้จะมั่นคงหนักแน่น ลูกทุกคนคือ พี่น้องชายที่แท้จริง พ่อมาจากเบื้องบนนั้นและลูกก็ยังมาจากเบื้องบนนั้นเช่นกัน พ่อกำลังทำงานรับใช้พร้อมกับลูกๆ พ่อให้ความกล้าหาญแก่ลูกในการทำงานรับใช้ แล้วลูกก็มีความกล้าหาญ ดังนั้นลูกจึงควรฝึกฝนสิ่งนี้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณกำลังสอนพี่น้องชายของฉัน ดวงวิญญาณคือผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียน นี่คือการรู้ทางจิตที่ลูกได้รับจากพ่อทางจิต พ่อมาให้ความรู้แก่ลูกๆ ในยุคบรรจบพบกันว่า จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาอย่างไร้ร่างและมาใช้ร่างกายที่นี้และเล่นบทบาท 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกต้องกลับไปอีกครั้ง ดังนั้นจงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีสายตาของความเป็นพี่น้องชาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามของตนเอง ความใส่ใจเรื่องใดที่เราให้แกผู้อื่น บุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือ ก่อนอื่น จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและอธิบายให้แก่พี่น้องชายของลูกแล้วลูกควรจะให้ลูกเป้าหมายเป็นอย่างดี ลูกต้องเติมพลังนี้ให้กับตนเอง เมื่อลูกเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกจะได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อมาเพื่อให้ผลแก่ลูก ดังนั้นลูกจึงควรทำความเพียรพยายาม ลูกยังต้องอดทนต่อบางสิ่งอีกด้วย จงอยู่เงียบๆ เมื่อบางคนพูดสิ่งที่ผิด คนอื่นจะทำอะไรได้เล่าถ้าลูกยังคงอยู่เงียบๆ ตบมือข้างเดียวไม่ดัง หากคนแรกพูดแต่อีกคนหนึ่งยังคงเงียบเฉย คนแรกก็จะเงียบไปเอง เมื่อสองมือตบพร้อมกันเท่านั้นจึงจะมีเสียง ลูกต้องนำประโยชน์มาให้กัน พ่ออธิบายว่า ลูกๆ หากต้องการมีความสุขอยู่เสมอแล้ว จง “มานมานะภาพ” จงพิจารณาว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มองเห็นดวงวิญญาณ พี่น้องชาย จงให้ความรู้แก่พี่น้องชายของลูกด้วยการปลุกฝั่งนิสัยนี้ ลูกจะไม่เคยถูกสายตาอาชญากรหลอกหลวงได้เลย จงมองที่ดวงตาที่สามด้วยดวงตาแห่งความรู้ บาบายังเห็นลูกๆ เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน จงพยายามมองเห็นดวงวิญญาณและอย่าได้เห็นร่างกายเลย เมื่อลูกน่านการทำความสมาธิ หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องชายแล้วอย่างต่อเนื่องแล้ว งานรับใช้ที่ดีจะถูกทำให้สำเร็จได้ บาบาพูดว่า จงอธิบายแก่พี่น้องชายของลูก พี่น้องทุกคนรับมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกบราห์มินได้รับความรู้ทางจิตนี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกคือ บราห์มินและต่อมาจะกลายเป็นเทพ ลูกทั้งยุคบรรจบพบกันนี้ไม่ได้ มีฉะนั้นแล้วลูกจะข้ามฝั่งได้อย่างไรเล่า ลูกไม่อาจกระโดดข้ามสิ่งนั้นไปได้ นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่มหัศจรรย์ ลูกต้องสร้าง

นิสัยของการอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต สิ่งนี้เพื่อประโยชน์ของลูกเอง ลูกต้องให้คำสอนของพ่อแก่พี่น้องชายของลูก พ่อพูดว่า พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อมองเห็นดวงวิญญาณเท่านั้น เมื่อมนุษย์พูดคุยกัน เขาจะมองที่ใบหน้า ลูกพูดกับดวงวิญญาณ ลูกจึงต้องมองที่ดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกให้ความรู้ผ่านร่างกาย แต่ลูกต้องทิ้งสำนึกของร่างกาย ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่า ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมองที่ดวงวิญญาณเช่นกัน ดวงวิญญาณยังพูดอีกด้วยว่า เรากำลังมองที่ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อ เรากำลังรับความรู้จากท่าน นี่คือการให้และรับความรู้ทางจิตระหว่างดวงวิญญาณหนึ่งกับอีกดวงวิญญาณหนึ่ง ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณ ความรู้ต้องถูกให้แก่ดวงวิญญาณ สิ่งนี้เป็นเหมือนพลัง เมื่อความรู้ของลูกเต็มเต็มด้วยพลัง สิ่งนั้นจะถูกเป่าทันทีเมื่อลูกอธิบายนให้แก่ผู้อื่น พ่อพูดว่า จงฝึกฝนสิ่งนี้และดูว่าลูกควรจะถูกเป่าหมายหรือไม่ จงสร้างนิสัยใหม่นี้และสำนึกของร่างกายก็จะถูกขจัดทิ้งไปและพายุของมายาจะเข้ามาแค่เพียงเล็กน้อย ลูกจะไม่มีความคิดที่เลวร้าย สายตาที่เป็นอาชญากรรมจะหายไปเช่นกัน เราดวงวิญญาณไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้การละเล่นกำลังจะถึงจุดจบ เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา จงเปลี่ยนจากตมโประธานมาเป็นสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงและลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่สโตประธาน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายเหลือเกิน! พ่อรู้ว่า นี่เป็นบทบาทของท่านที่จะให้คำสอนแก่ลูก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้กับบ่วงนี้ พ่อนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายนแก่ลูกว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและความคิดสุดท้ายของลูกจะพาไปสู่จุดหมายปลายทาง นี่คือ ช่วงเวลาสุดท้าย จงจดจำพ่อผู้เดียวแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต เสาหลักจะแข็งแรงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้ เพื่อที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการรู้ที่แสนมหัศจรรย์! บาบาให้ศรัทธาและความรู้ของบาบาก็ให้ศรัทธาเช่นกัน ไม่ใช่ช่วงเวลาอื่นใดที่จะมีใครบอกสิ่งนี้ให้แก่ลูกได้ เวลานี้เป็นเวลาที่จะต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงฝึกฝนสิ่งนี้ ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ลูกต้องใช้ดวงตาที่สามเพื่อมองเห็นว่าคนอื่น ๆ เป็นพี่น้องชาย นี่คือการเพียรพยายามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงฝึกการมองเห็นว่าดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชายกัน พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่พี่น้องชายของลูก จงเป็นมหาวีระและเชื่อฟังคำสั่งนี้
2. ถ้าบางคนพูดสิ่งที่ผิด จงอยู่เงียบๆ ลูกต้องใช้มือทั้งสองข้างเพื่อตบมือ ถ้าบางคนพูดบางสิ่งและอีกคนหนึ่งอยู่เงียบๆ แล้วคนแรกก็จะเงียบไปเอง

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักต่อยกยะและสะสมไว้ในปัญชีงานรับใช้ทั้งสามของลูกในความคิด คำพูด และการกระทำ
บัพดาตามีปัญชีงานรับใช้สามประเภทของลูกทุกคน ผู้ที่มีความรักต่อยกยะจะให้ความร่วมมืออยู่เสมอในงานรับใช้ผ่านความคิด คำพูดและการกระทำ และด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา มี 100 คะแนนสำหรับแต่ละปัญชี ถ้าบางคนมีหน้าที่ในการรับใช้ด้วยคำพูด ขอให้เปอร์เซ็นต์ของการรับใช้ด้วยความคิดและการกระทำอย่าได้น้อยไปกว่ากัน งานรับใช้ด้วยคำพูดนั้นง่ายดาย แต่เป็นเรื่องของความใส่ใจ เมื่อรับใช้ผ่านความคิดของลูก การรับใช้ด้วยการกระทำไม่ใช่เป็นเพียงงานรับใช้ทางร่างกายเท่านั้น แต่ลูกยังต้องเข้ามาสู่การติดต่อและความสัมพันธ์ในชุมชนอีกด้วย สิ่งนี้ยังถูกสะสมไว้ในปัญชีของการกระทำด้วยเช่นกัน

คติพจน์: การปกครองตนเอง คือ การเป็นผู้ที่ปกครองตนเองได้ ไม่ใช่การเป็นผู้ที่ปกครองเพื่อนร่วมทาง

*** โอม ขานติ ***